

Arrest

nr. 197 065 van 21 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. WOUTERS
Hofstraat 16
3530 HOUTHALEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 juni 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. WOUTERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 31 augustus 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 2 september 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 27 januari 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 29 juni 2011, nr. 64 143).

1.3. Op 5 april 2011 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verklaarde de in punt 1.3. vermelde aanvraag op 9 juni 2011 onontvankelijk.

1.5. Op 10 augustus 2011 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinquies}).

1.6. Op 23 augustus 2011 diende verzoekster een tweede asielaanvraag in.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 29 september 2011 een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}). Het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen (RvV 29 mei 2012, nr. 81 900).

1.8. Op 3 november 2011 diende verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.9. Op 16 februari 2012 diende verzoekster een derde asielaanvraag in.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 5 maart 2012 een beslissing waarbij de in punt 1.8. vermelde aanvraag ontvankelijk werd verklaard.

1.11. De commissaris-generaal trof op 24 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 28 juni 2012, nr. 83 882).

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 10 januari 2014 een beslissing waarbij de in punt 1.8. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard.

1.13. Verzoekster diende op 26 februari 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van vreemdelingenwet.

1.14. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 7 mei 2014 een beslissing waarbij de in punt 1.13. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoekster werd hiervan op 27 mei 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 26.02.2014 werd ingediend door :

B.(...), R.(...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Russische Federatie

geboren te (...) op (...)

wettelijke vertegenwoordigster van:

B.(...), M.(...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Russische Federatie

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van

de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatie of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Mevrouw vreest voor haar leven en doet een beroep op artikel 3 van het Europees verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Artikel 3 van het EVRM biedt een ruimere bescherming dan de Conventie van Genève. Ze verwijst naar een reëel gevaar voor haar fysieke integriteit bij een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst. Mevrouw zou getraumatiseerd zijn door de feiten die zij heeft meegemaakt. Ze heeft suicide-neigingen en is depressief. Ze is nog steeds in behandeling voor haar ziekte.

Mevrouw stelt dat ze samen met haar zoon reeds enkele jaren in België verblijft en inmiddels goed geïntegreerd is. Ze bouwde banden op die zo hecht zijn dat het verbreken ervan een moeilijk te herstellen nadeel tot gevolg heeft. Ze bouwde een vrienden- en kennissenkring op. Mevrouw doet een beroep op artikel 8 van het Europees verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Mevrouw wenst dat haar gezins- en privéleven geëerbiedigd worden. Mevrouw is van oordeel dat zij het recht heeft om relaties met anderen te ontwikkelen en te onderhouden. Mevrouw is een zeer ijverige en bekwame studente. Ze beheerst de Nederlandse taal en streeft vast werk na. Ze is ingeburgerd in de Belgische samenleving. Een getuigenis beschrijft haar als een beleefd en hulpvaardig iemand die haar plaats afstond aan een revaliderende persoon.

Haar zoon volgt onderwijs in het Belgische schoolsysteem. Attesten van schoolbezoek werden toegevoegd aan de aanvraag. De jongen staat gekend als een aangename en toffe leerling die steeds beleefd en ordelijk is. Hij respecteert de schooluren en is van algemeen goed gedrag. Hij is lid van voetbalclub Houthalen, van een Shotokan-karate club en van een Thai- en Kickboxing club.

Mevrouw diende drie asielpcedures in die allen werden afgesloten met een negatieve beslissing. Mevrouw diende twee aanvragen 9ter in (de eerste was onontvankelijk, de tweede was ongegrond). Mevrouw wist dat haar verblijf enkel werd toegestaan om zowel de asielelementen als de medische elementen te onderzoeken.

Mevrouw doet een beroep op de bescherming die artikel 3 van het Europees verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden biedt. Mevrouw wijst er op dat de bescherming geboden door dit artikel ruimer is dan de Conventie van Genève. Mevrouw legt echter de reden niet uit waarom artikel 3 van het EVRM zou worden geschonden. Mevrouw dient concrete elementen aan te brengen en minstens een begin van bewijs. Mevrouw legt geen enkel bijkomend, nieuw, element voor in vergelijking met de elementen die werden voorgelegd tijdens de asielpcedures. De asielinstanties waren na grondig onderzoek van oordeel dat er actueel voor burgers in Ingoesjetië geen reëel risico op ernstige schade is. Het leven van burgers wordt actueel niet ernstig bedreigd. Mevrouw verklaarde ook zelf dat zij geen beroep deed op haar eigen autoriteiten teneinde beschermd te worden. Mevrouw is er ook niet in geslaagd haar reisroute geloofwaardig te maken. De asielinstanties wijzen in hun beslissing op tal van elementen die de geloofwaardigheid van verzoekster ernstig in twijfel trekken. Haar asielrelaas werd ongeloofwaardig bevonden door de asielinstanties wegens vastgestelde onaannemelijkheden. De asielinstanties vonden het ook bevreemdend dat mevrouw weinig inspanningen deed om meer te weten te komen over de dood van haar man. De veiligheidssituatie in Ingoesjetië is zeer complex maar mevrouw is er niet in geslaagd de individualisering van haar vrees aan te tonen. Mevrouw dient bovendien de procedure voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op te starten in Moskou waar de Belgische ambassade is gevestigd. Mevrouw dient dus eigenlijk aan te tonen dat het voor haar niet mogelijk is terug te keren naar de Russische federatie en zich te wenden tot de Belgische ambassade in Moskou.

Dat mevrouw en haar zontje goed ingeburgerd zijn en dat zij daar bewijzen van voorleggen middels positieve getuigenissen van kennissen, van de school en het verenigingsleven, is zeker en vast bewonderenswaardig maar vormt geen buitengewone omstandigheid. Mevrouw wist dat haar verblijf en dat van haar zontje precair was en dat zij in geval de asielpcedure en de aanvraag 9ter zouden worden afgesloten met een negatieve beslissing zij het Belgische grondgebied diende te verlaten. Mevrouw kan deze elementen van integratie samenbrengen in een dossier die zij vervolgens aan de Belgische ambassade kan voorleggen. Mevrouw kan zich bij deze procedure voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning nog steeds laten bijstaan door haar advocaat. Het schoolgaan van haar zontje werd toegestaan tijdens de procedures om zijn ontwikkeling toch zo normaal als mogelijk te laten verlopen. Mevrouw toont niet aan dat haar zoon geen school kan lopen binnen de Russische federatie. Het is in beider belang dat zij zich niet nestelen in illegaal verblijf. Beiden dienen terug te keren naar de Russische federatie. Artikel 8 van het EVRM wordt niet geschonden. Gewone sociale relaties vallen niet onder die bescherming.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (met name: depressie en kans op suïcide); de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel. Echter, mevrouw heeft reeds twee aanvragen 9ter ingediend waarin ook werd verwezen naar haar depressie, psychische decompensatie en suïcidedachten. Beide procedures werden afgesloten met een negatieve beslissing. De eerst ingediende 9ter was onontvankelijk en de tweede ongegrond.

Niets verhindert mevrouw om terug te keren en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform artikel 9 alinea 2 van de wet van 15/12/1980.

Bijna elke migrant – zowel asielzoekers, uitgeproduceerde asielzoekers of migranten zonder papieren – die naar zijn land wil terugkeren komt in aanmerking voor een vrijwillige terugkeer. Het “vrijwillige terugkeerprogramma” bestaat uit een vliegtuigreis naar het herkomstland, meestal een terugkeerprijs en eventueel een bijkomende reïntegratiesteun. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage. In België is Fedasil – het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers – de verantwoordelijke overheidsinstantie voor de vrijwillige terugkeer. De praktische organisatie van de terugreis naar het herkomstland wordt uitgevoerd door IOM (de Internationale Organisatie voor Migratie).

Mevrouw riskeert een inreisverbod indien geen gevolg wordt gegeven aan de instructie om het grondgebied te verlaten.”

1.15. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 7 mei 2014 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoekster werd hiervan op 27 mei 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Mevrouw:

Naam, voornaam: B.(...), R.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Russische Federatie

wettelijke vertegenwoordigster van:

B.(...) M.(...) (RR (...))

nationaliteit: Russische Federatie

geboren te (...) op (...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Mevrouw toont niet aan in het bezit te zijn van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. in een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van “de regels van behoorlijk bestuur”. Verzoekster stelt in haar eerste middel het volgende:

“Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor de beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De bestreden beslissing bevat geen uitdrukkelijke en voldoende motivering hetgeen een scheiding is van artikel 2 Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt.

‘De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschreiding genomen’ (RVST 04.03.1960, Brinkhuysen, nr. 7691. RVST, 30.09.1960, Janssens, nr. 8094, RVST 23.11.1965, Stad Oostende, nr 11.519.)

Dat de aanvraag van verzoekster overeenkomstig artikel 9 bis wel degelijk ontvankelijk is.

Verzoekster is niet in de mogelijkheid om terug te keren naar haar land van herkomst en de aanvraag was op het ogenblik van de aanvraag wel degelijk ontvankelijk.

Op deze manier kunnen alle aanvragen onontvankelijk verklaard worden doch dit is niet gesteund op enige juridische grondslag.

De motivering van tegenpartij is dan ook niet gesteund op enige juridische correct grondslag.

De aangehaalde elementen houden bijgevolg wel degelijk buitengewone omstandigheden in waardoor de aanvraag in België mag geschieden.

Dit alles te meer gezien verzoekster uit haar land van herkomst, uit vrees voor har leven, is moeten vluchten en haar leven nog steeds in gevaar is indien zij dient terug te keren.

Het is immers niet rechtvaardig een kandidaat- vluchteling terug te sturen naar het land van herkomst dat hij ontvlucht is om er bij de Belgische diplomatieke post de verblijfsvergunning af te halen, zolang niet definitief bewezen is dat de vrees voor vervolging ongegrond is.

De Belgische overheid heeft verzoekster steeds op haar grondgebied gedoogd, zodat uiteraard niet, na jaren van verblijf, simpelweg kan beweerd worden dat verzoekster wist of moest weten dat zij vroeg of laat het land zou moeten verlaten.

Verzoekster is tevens ernstig ziek en hieromtrent zijn er tevens nog twee procedures hangende voor de RVV zodat ook hier geen definitieve uitspraak over is. Verzoekster kan dan ook onmogelijk reizen en terugkeren naar haar land van herkomst.

Tevens is het zo dat de banden die verzoekster in de jaren heeft opgebouwd in België inmiddels zo hecht zijn dat het verbreken ervan een moeilijk te herstellen nadeel betekent.

Terugkeren naar haar land van herkomst zou een zeer groot risico inhouden voor verzoekster. Derhalve is zij genoodzaakt haar aanvraag in België in te dienen.

Verzoekster is zeer getraumatiseerd door de feiten die zij meegemaakt heeft in haar land van herkomst en heeft suïcide neigingen en depressie aanvallen bij de gedachte dat zij zou dienen terug te keren voor de aanvraag van het regularisatie.

Volgens het CGVS heeft verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Zelfs al zou dit het geval zijn, hetgeen verzoekster betwist, dan nog houdt dit geenzins in dat de elementen waarop verzoekster haar asielaanvraag heeft gebaseerd geen schending kan uitmaken van artikel 3 EVRM.

Er kan derhalve geen zins beweerd worden dat de problemen van verzoekster reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van de asielaanvraag.

Artikel 3 EVRM biedt immers een ruimere bescherming dan de Conventie van Genève en uit de elementen van haar asielaanvraag blijkt duidelijk dat verzoekster in gevaar is bij zij terugkeer naar Rusland.

Artikel 8 EVRM beschermt daarenboven onder meer de eerbiediging van het recht op een familie- en gezinsleven en de eerbiediging van het recht op een privéleven.

Verzoekster heeft het recht op het ontwikkelen en het onderhouden van relaties met anderen. Uit de stukken die bijgebracht worden blijkt duidelijk dat verzoekster zich geïntegreerd heeft in de Belgische samenleving en dat zij hier een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd.

Tevens is het zo dat de banden die verzoekster in de jaren heeft opgebouwd in België zo hecht zijn dat het verbreken ervan een moeilijk te herstellen nadeel betekent.

De zoon gaat nu verschillende jaren naar school in België en wenst hier zijn diploma te halen.

Van verzoekster eisen zich terug naar haar land van herkomst te begeven om aldaar huidig verzoek in te dienen is totaal onredelijk, temeer gezien zij is moeten vluchten uit vrees voor haar leven hetgeen duidelijk blijkt uit de stukken die bijgebracht werden in het kader van de asielaanvraag.

Verzoekster is van oordeel dat het geheel van de hierboven uiteengezette feiten en hieronder nog te vermelden elementen, ontegensprekelijk buitengewone omstandigheden uitmaken die rechtvaardigen dat de machtiging in België wordt aangevraagd.

Verzoekster haar centrum van belangen ligt inmiddels hier in België nu zij haar leven opnieuw heeft opgebouwd en structuur heeft gegeven. Zij heeft alhier en bepaald sociaal en economisch welzijn opgericht in de zin van artikel 8 EVRM.

Verzoeker heeft dan ook alhier haar leven opgebouwd en is op dit ogenblik in de onmogelijkheid om terug te keren naar zijn land van herkomst om aldaar haaraanvraag in te dienen.

Verzoekster is samen met haar kinderen naar België gekomen en heeft in Rusland geen enkel band meer en tevens geen enkele middelen meer om een menswaardig bestaan te leiden.

Tegenpartij stelt dat deze redenen onvoldoende zijn om buitengewone omstandigheden uit te maken. Dit is al te simplistische en de aanvraag van verzoekster dient op zijn minst ontvankelijk verklaard te worden aangezien verzoekster onmogelijk kan terugkeren naar haar land van herkomst. Verzoekster is hiertoe om de boven aangehaalde redenen niet in staat en heeft hiervoor de financiële middelen niet.

Krachtens de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridische aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissing.

Uit de voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridische aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Tegenpartij weigert gewoon het dossier van verzoeker te onderzoeken door simpelweg te stellen dat de aanvraag onontvankelijk is. Indien men de argumentatie volgt van tegenpartij is er geen enkel vluchteling die zijn aanvraag in België kan doen.

Verzoekster vraagt zich dan ook af of dit geen willekeur inhoud aangezien men de aanvraag van verzoekster niet eens wenst te onderzoeken. Verzoekster vraagt zich hoeveel personen er daadwerkelijk terugkeren naar hun land van herkomst om aldaar hun aanvraag tot regularisatie in te dienen. De huidige regularisatie procedure heeft dan veel weg van willekeur. Indien men de juiste mensen kent of de nodige politieke invloed laat uitoefenen dan kan de regularisatie in sommige gevallen wel.

Verzoekster is van oordeel dat haar aanvraag vergezeld was van de nodige bewijsstukken die voldoende duidelijk aantonen dat verzoekster haar aanvraag niet kan indienen in haar land van herkomst.

Omtrent de vrees voor haar leven kan verwezen naar de asielaanvraag van verzoekster en de stukken die daar werden bijgebracht. Verzoekster is van oordeel dat deze elementen wel degelijk aantonen dat zij een vrees voor haar leven heeft die onder de toepassing van artikel 3 van het EVRM vallen.

De bestreden beslissing is bijgevolg niet alleen gemotiveerd op basis van onjuiste en niet bewezen gegevens, zij is bovendien ook onvoldoende gemotiveerd bij gebreke aan een duidelijk onderzoek van de ware toedracht van de zaak. De beslissing dd. 07.05.2014 van de Dienst Vreemdelingen is dan ook genomen met machtoverschrijding.

Deze redering van tegenpartij is niet correct en op het ogenblik van de aanvraag was aan alle ontvankelijkheidsvoorwaarden voldaan, zodat de aanvraag op zijn minst diende onderzocht te worden. Dit maakt dan ook een schending van de motiveringsplicht uit, strijdig met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor de beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De bestreden beslissing bevat geen uitdrukkelijke en voldoende motivering hetgeen een scheiding is van artikel 2 Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (RVST 04.03.1960, Brinkhuysen, nr. 7691. RVST, 30.09.1960, Janssens, nr. 8094, RVST 23.11.1965, Stad Oostende, nr 11.519.)

Krachtens de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridische aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissing.

Uit de voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridische aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Verwerende partij is derhalve tekortgeschoten aan haar motiveringsplicht.

Dat ten gevolge van dergelijke flagrante schendingen van hoger vermelde middelen de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

Tevens werd het bevel om het grondgebied onvoldoende gemotiveerd aangezien er hier niet verwezen werd naar de nog lopende procedures bij de RVv omtrent de aanvraag 9 ter van verzoekster..

Men kan verzoekster niet terugsturen zolang er nog een procedure lopende is."

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 3 en 14 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Verzoekster formuleert haar grieven als volgt:

"Verzoekster kreeg het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit komt in principe neer op het feit dat verwerende partij van oordeel is dat verzoekster naar haar land van herkomst kan worden teruggeleid.

De beschrijving van de feiten bevatten echter voldoende aanwijzingen dat verzoekster bij haar terugkeer het slachtoffer zal worden van handelingen verboden door artikel 3 EVRM.

Er kan derhalve geenszins beweerd worden dat de problemen van verzoekster reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in kader van de bescherming van artikel 3 EVRM. Artikel 3 EVRM biedt immers een ruimere bescherming dan de Conventie van Genève en uit nieuwe feiten, daterend van na de vlucht van verzoeker, blijkt te meer dat verzoekster in gevaar zijn bij terugkeer naar Rusland.

Door haar land te ontvluchten heeft verzoekster zich eveneens blootgesteld aan represailles bij een eventuele terugkeer.

Door verzoekster terug te sturen naar haar land van herkomst staat het vast, minstens is er een reëel risico, dat zij het slachtoffer zal zijn van onmenselijke behandelingen.

Verzoekster vreest zoals hoger aangetoond terecht voor haar leven.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met de gevolgen die zij veroorzaakt voor de veiligheid en de fysiek integriteit van verzoekster.

Een gedwongen terugkeer houdt een regelrechte bedreiging in voor het leven van verzoekster.

Dat dit middel dan ook gegrond is."

In een derde middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 5 en 8 van het EVRM. Verzoekster stelt in haar derde middel het volgende:

"Het is duidelijk dat verzoekster bij haar terugkeer niet in veiligheid zal zijn.

De vrees voor haar leven is gegrond en van veiligheid is geen enkele sprake.

Nochtans houdt artikel 5 EVRM een verbod in van schending van persoonlijke vrijheid en veiligheid. Dit artikel zal zonder meer geschonden worden zodra verzoekster terug zou keren naar haar land van herkomst.

De veiligheid en vrijheid van verzoekster is geenszins gewaarborgd in haar land van herkomst, temeer vermits zij haar land van herkomst verlaten heeft en zij zal blootgesteld worden aan represailles wegens landverraad.

Verzoekster heeft geen inkomen en heeft geen plaats om te verblijven in Rusland.

Indien zij gedwongen zouden worden om terug naar Rusland te gaan, heeft zij aldaar geen enkele bron van inkomsten en is zij zelfs niet in staat om te zorgen voor de levensnoodzakelijke zaken.

Artikel 8 EVRM beschermt onder meer de eerbiediging van het recht op een familie- en gezinsleven, en de eerbiediging van het recht op een privé-leven.

Voor verzoekster is het quasi onmogelijk om in haar land van herkomst een familieleven te leiden.

Verzoekster heeft inmiddels een band opgebouwd hier in België en heeft zich geïntegreerd in de maatschappij en heeft hiervoor de nodige inspanningen geleverd zoals duidelijk blijkt uit de bijgebracht stukken.

Tevens heeft verzoekster het recht op het ontwikkelen en het onderhouden van relaties met anderen.

De stukken die werden bijgebracht in het kader van de aanvraag tot machtiging laten er geen twijfel over bestaan dat verzoekster in België een groot netwerk van relaties en vriendschappen heeft opgebouwd.

Vele Belgen zijn ontegensprekelijk van oordeel dat verzoekster in België moeten kunnen blijven.

Tevens is het zo dat de banden die verzoekster in de jaren heeft opgebouwd in België inmiddels zo hecht zijn dat het verbreken ervan een moeilijk te herstellen nadeel betekent. Verzoekster is sedert 2010 in België.

Indien verzoekster zou moeten teruggaan naar haar land van herkomst zou dit onrechtvaardig zijn en een humanitair onrecht uitmaken.

Het is op grond van de regel van voorzichtig bestuur vereist dat de overheid rekening houdt met de gevolgen van de regel dat de aanvraag moet gebeuren in het land van herkomst.

Het is voor verzoekster onmogelijk om terug te keren naar haar land van herkomst, temeer gezien zij reeds bijna dan 4 jaar in België is.

Verzoekster is van oordeel dat het geheel van de hierboven uiteengezette en hieronder nog te vermelden elementen ontegensprekelijk buitengewone omstandigheden uitmaken die rechtvaardigen dat de machtiging in België wordt aangevraagd.

Dat dit middel dan ook gegrond is.”

3.2. De aangevoerde middelen zijn niet ontvankelijk voor zover verzoekster daarin de schending aanvoert van artikel 14 van het EVRM en van “de regels van behoorlijk bestuur” aangezien zij verzuimt uiteen te zetten op welke wijze het Verdragsrechtelijke discriminatieverbod door de bestreden beslissingen zou worden geschonden en verzuimt om nader te specificeren welke regel van behoorlijk bestuur zij precies geschonden acht. De uiteenzetting van verzoekster onder punt “5. Redenen waarom verzoekster machtiging tot verblijf in België van meer dan drie maanden wenst te bekommen” kan evenmin als een deugdelijk middel aanzien worden aangezien verzoekster de Raad hierbij uitnodigt tot een herbeoordeling van de ontvankelijkheid van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, wat volstrekt onmogelijk is in het kader van de wettigheidstoetsing van de bestreden beslissingen.

3.3. Voor het overige worden de door verzoekster aangevoerde middelen hieronder gezamenlijk behandeld.

3.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

3.5. De eerste bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 9bis van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die vervat is in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen. De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

3.6. Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf van 26 februari 2014, die in het administratief dossier is opgenomen, blijkt dat verzoekster betreffende de buitengewone omstandigheden het volgende had ingeroepen:

“Verzoekster heeft in september 2010 asiel aangevraagd in België.

Dit alles te meer gezien verzoekster uit haar land van herkomst, uit vrees voor haarleven, is moeten vluchten en haarleven nog steeds in gevaar is indien zij dient terug te keren.

Het is immers niet rechtvaardig een kandidaat- vluchteling terug te sturen naar het land van herkomst dat zij ontvlucht is om er bij de Belgische diplomatieke post de verblijfsvergunning af te halen, zolang niet definitief bewezen is dat de vrees voor vervolging ongegrond is.

□e Belgische overheid heeft verzoekster steeds op haar grondgebied gedoogd, zodat uiteraard niet, na jaren van verblijf, simpelweg kan beweerd worden dat verzoekster wist of moest weten dat zij vroeg of laat het land zou moeten verlaten en zij zijn aanvraag maar in haar thuisland dient in te dienen.

Tevens is het zo dat de banden die verzoekster in de jaren heeft opgebouwd in België inmiddels zo hecht zijn dat het verbreken ervan een moeilijk te herstellen nadeel betekent

Terugkeren naar haarland van herkomst zou een zeer groot risico inhouden voor verzoekster.

Derhalve is zij genooddaakt haar aanvraag in België in te dienen.

Verzoekster is zeer getraumatiseerd door de feiten die zij meegemaakt heeft in haar land van herkomst en heeft suïcide neigingen en depressie aanvallen bij de gedachte dat zij zou dienen terug te keren voor de aanvraag van haar regularisatie.

Volgens het CGVS heeft verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Zelfs al zou dit het geval zijn, hetgeen verzoekster betwist, dan nog houdt dit geenzins in dat de elementen waarop verzoekster haar asielaanvraag heeft gebaseerd geen schending kan uitmaken van artikel 3 EVRM.

Er kan derhalve geenzins beweerd worden dat de problemen van verzoekster reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van de asielaanvraag.

Artikel 3 EN/RM biedt immers een ruimere bescherming dan de Conventie van Genève en uit de elementen van zijn asielaanvraag blijkt duidelijk dat verzoekster in gevaar is bij haar terugkeer naar Rusland.

Artikel 8 EVRM beschermt daarenboven onder meer de eerbiediging van het recht op een familie- en gezinsleven en de eerbiediging van het recht op een privéleven.

Verzoekster heeft het recht op het ontwikkelen en het onderhouden van relaties met anderen. Uit de stukken die bijgebracht worden blijkt duidelijk dat verzoekster zich geïntegreerd heeft in de Belgische samenleving en dat zij hier een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd.

Tevens is het zo dat de banden die verzoekster in de jaren heeft opgebouwd in België zo hecht zijn dat het verbreken ervan een moeilijk te herstellen nadeel betekent.

Van verzoekster eisen zicht terug naar haar land van herkomst te begeven om aldaar huidig verzoek in te dienen is totaal onredelijk, temeer gezien zij is moeten vluchten uit vrees voor haar leven hetgeen duidelijk blijkt uit de stukken die bijgebracht werden in het kader van de asielaanvraag.

Verzoekster is van oordeel dat het geheel van de hierboven uiteengezette feiten en hieronder nog te vermelden elementen, ontegensprekelijk buitengewone omstandigheden uitmaken die rechtvaardigen dat de machtiging in België wordt aangevraagd.

Bovendien gaat de zoon van verzoekster naar school in België en is er tevens nog een procedure hangende voor de RW omtrent de aanvraag omtrent de medische regularisatie.

Verzoekster is nog steeds ernstig ziek en is hiervoor nog in behandeling.

Men kan van verzoekster dan ook niet verwachten dat zij terug zou keren naar Rusland om aldaar deze aanvraag in te dienen.”

3.7. Waar verzoekster in haar middel poneert dat haar aanvraag ten tijde van de indiening wel ontvankelijk was, merkt de Raad op dat het al dan niet vervuld zijn van de buitengewone omstandigheden beoordeeld dient te worden op het ogenblik van het nemen van de beslissing (cf. RvS 26 februari 2009, nr. 4.069 (c)).

3.8. In haar eerste middel klaagt verzoekster zich ook over het feit dat zij in de Russische Federatie geen middelen zou hebben om een menswaardig bestaan te leiden. De Raad merkt op dat deze financiële overwegingen niet als buitengewone omstandigheid werden ingeroepen in de aanvraag om machtiging tot verblijf van 26 februari 2014. Desalniettemin wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het “vrijwillige terugkeerprogramma” in het kader waarvan verzoekster mogelijk kan genieten van reïntegratiebijstand: “*beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage. In België is Fedasil – het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers – de verantwoordelijke overheidsinstantie voor de vrijwillige terugkeer. De praktische organisatie van de terugreis naar het herkomstland wordt uitgevoerd door IOM (de Internationale Organisatie voor Migratie).*” Verzoekster weerlegt deze informatie niet.

3.9. Voorts geeft verzoekster meermaals te kennen dat zij uit vrees voor haar leven uit haar land van herkomst is moeten vluchten. Zij stelt dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan het Vluchtelingenverdrag. Zoals in de eerste bestreden beslissing terecht wordt gesteld kan verzoeksters loutere vrees voor een inbreuk op artikel 3 van het EVRM niet als een buitengewone omstandigheid worden aanzien omdat zij “*geen enkel bijkomend, nieuw, element voor(legt) in vergelijking met de elementen die werden voorgelegd tijdens de asielprocedures. De asielinstanties waren na grondig onderzoek van oordeel dat er actueel voor burgers in Ingoesjetië geen reëel risico op ernstige schade is. Het leven van burgers wordt actueel niet ernstig bedreigd. Mevrouw verklaarde ook zelf dat zij geen beroep deed op haar eigen autoriteiten teneinde beschermd te worden. Mevrouw is er ook niet in geslaagd haar reisroute geloofwaardig te maken. De asielinstanties wijzen in hun beslissing op tal van elementen die de geloofwaardigheid van verzoekster ernstig in twijfel trekken. Haar asielrelaas werd ongeloofwaardig bevonden door de asielinstanties wegens vastgestelde onaannemelijkheden. De asielinstanties vonden het ook bevreemdend dat mevrouw weinig inspanningen deed om meer te weten te komen over de dood van haar man. De veiligheidssituatie in Ingoesjetië is zeer complex maar mevrouw is er niet in geslaagd de individualisering van haar vrees aan te tonen. Mevrouw dient bovendien de procedure voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op te starten in Moskou waar de Belgische ambassade is gevestigd. Mevrouw dient dus eigenlijk aan te tonen dat het voor haar niet mogelijk is terug te keren naar de Russische*

federatie en zich te wenden tot de Belgische ambassade in Moskou.” Ook in het kader van haar beroepsverzoekschrift slaagt verzoekster er niet in haar vrees te concretiseren.

3.10. Wat de ingeroepen medische elementen betreft, wordt in de eerste bestreden beslissing gewezen op het onderscheid dat in de wet wordt gemaakt tussen de medische en de humanitaire regularisatieprocedure: *“Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (met name: depressie en kans op suïcide); de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59B te 1000 Brussel. Echter, mevrouw heeft reeds twee aanvragen 9ter ingediend waarin ook werd verwezen naar haar depressie, psychische decompensatie en suïcidedachten. Beide procedures werden afgesloten met een negatieve beslissing. De eerst ingediende 9ter was onontvankelijk en de tweede ongegrond.”* In haar middel gaat verzoekster volledig voorbij aan dit onderscheid dat door de wet wordt gemaakt. Bijkomend merkt de Raad betreffende de lopende procedures inzake de medische regularisatie-aanvragen op dat het louter instellen van een annulatieberoep geen omkering met zich meebrengt van het vermoeden dat een administratieve rechtshandeling, tenminste zolang ze door de Raad niet is vernietigd, moet worden geacht wettig te zijn (*“privilège du préalable”*) (RvS 4 december 2014, nr. 229.458). Van het beroep tegen de beslissing van 10 januari 2014, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard, gaat geen schorsende werking uit en dit beroep werd trouwens door de Raad verworpen (RvV 28 juli 2014, nr. 127.484). Het staat dus in rechte vast dat verzoeksters ‘ernstige ziekte’ vanuit medisch oogpunt geen beletsel vormt voor een terugkeer naar haar herkomstland.

3.11. Met betrekking tot de ingeroepen integratie-elementen, met name haar verankering in België en de scholing van haar kind, en de verwijzing naar artikel 8 van het EVRM, wordt in de eerste bestreden beslissing het volgende gesteld: *“Dat mevrouw en haar zoontje goed ingeburgerd zijn en dat zij daar bewijzen van voorleggen middels positieve getuigenissen van kennissen, van de school en het verenigingsleven, is zeker en vast bewonderenswaardig maar vormt geen buitengewone omstandigheid. Mevrouw wist dat haar verblijf en dat van haar zoontje precair was en dat zij in geval de asielprocedure en de aanvraag 9ter zouden worden afgesloten met een negatieve beslissing zij het Belgische grondgebied diende te verlaten. Mevrouw kan deze elementen van integratie samenbrengen in een dossier die zij vervolgens aan de Belgische ambassade kan voorleggen. Mevrouw kan zich bij deze procedure voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning nog steeds laten bijstaan door haar advocaat. Het schoolgaan van haar zoontje werd toegestaan tijdens de procedures om zijn ontwikkeling toch zo normaal als mogelijk te laten verlopen. Mevrouw toont niet aan dat haar zoon geen school kan lopen binnen de Russische federatie. Het is in beider belang dat zij zich niet nestelen in illegaal verblijf. Beiden dienen terug te keren naar de Russische federatie. Artikel 8 van het EVRM wordt niet geschonden. Gewone sociale relaties vallen niet onder die bescherming.”* In haar middel beperkt verzoekster zich tot het herhalen van de elementen uit haar aanvraag zonder de desbetreffende concrete overwegingen van de gemachtigde van de staatssecretaris in de eerste bestreden beslissing te weerleggen. Het ongestaafde verwijt van verzoekster dat deze motieven *“al te simplistisch”* zijn, is niet van aard om een motiveringsgebrek aan te tonen. De redenering van de verwerende partij betreffende de beweerde verankering van verzoekster in België, is trouwens in overeenstemming met vaste rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gesteld dat de omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend (cf. RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

3.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris rechtsgeldig kon concluderen dat verzoekster in haar aanvraag geen buitengewone omstandigheden had aangebracht die het

onmogelijk of bijzonder moeilijk maken om de machtiging tot verblijf via de voor haar bevoegde vertegenwoordiging in het buitenland aan te vragen. De beslissing om de aanvraag onontvankelijk te verklaren komt geenszins kennelijk onredelijk over.

3.13. In haar tweede middel, dat gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), thans de tweede bestreden beslissing, voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

3.14. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen"*. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 218). Verzoekster verwijst naar haar asielprocedure en spreekt de angst uit voor represailles bij haar terugkeer, maar zij brengt geen enkel begin van bewijs aan dat haar beweringen kan staven. Men moet echter *"concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen"* (RvS 20 mei 2005, nr. 144.754), waar verzoekster in gebreke blijft.

3.15. Aangaande de in het derde middel aangevoerde schending van artikel 5 van het EVRM dient te worden aangestipt dat dit verdragsartikel betrekking heeft op een verbod op schending van de persoonlijke vrijheid en veiligheid en bijgevolg slaat op de onrechtmatige vrijheidsberoving door arrestatie of gevangenhouding. Geen van de bestreden beslissingen houdt echter een vrijheidsberovende maatregel in, waardoor de schending van artikel 5 van het EVRM niet dienstig wordt aangevoerd.

3.16. Verzoekster voert in een derde middel tevens de schending aan van artikel 8 van het EVRM. Deze verdragsbepaling luidt als volgt:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

De begrippen 'gezinsleven' en 'privé-leven' uit voormeld artikel 8, eerste lid, van het EVRM vormen autonome begrippen die onafhankelijk van het nationaal recht dienen te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient de verzoekende partij in de eerste plaats te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8, eerste lid, van het EVRM. Er moet *in casu* nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM (EHRM 19 februari 1996, *Gül t. Zwitserland*, §29) of van een beschermenswaardig privéleven. Er moet sprake zijn van een effectief beleefde gezinssituatie of van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en zijn familie of er moet sprake zijn van sterke sociale bindingen die deel uitmaken van diens privéleven. De beoordeling van de vraag of er al dan niet sprake is van een beschermenswaardig gezins- of privéleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, is een loutere feitenkwestie.

3.17. Verzoekster stelt in haar middel dat het *"quasi onmogelijk is om in haar land van herkomst een familieleven te leiden"*. Aangezien blijkens het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) zowel op verzoekster als op haar zoon een terugkeerverplichting rust, kan niet worden ingezien hoe het verzoekster quasi onmogelijk zou worden gemaakt om in haar land van herkomst een familieleven te leiden.

3.18. Daarnaast baseert verzoekster zich blijkens haar middel op een groot netwerk van relaties en vriendschappen in België, opgebouwd sinds 2010. Hoewel zij beweert dat een terugkeer onmogelijk is, maakt verzoekster niet aannemelijk dat haar netwerk een belemmering zou vormen bij een terugkeer naar de Russische Federatie. In de eerste bestreden beslissing wordt immers gewezen op het precair karakter van hun verblijf in België en dat 'het zich nestelen in illegaal verblijf' niet in het belang is van verzoekster of haar zoon. Na een verblijf van iets meer dan 4 jaar in België kan een terugkeer bezwaarlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel opleveren, zoals verzoekster poneert.

3.19. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 3 en/of 8 van het EVRM. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Er werd geen motiveringsgebrek aangetoond.

De drie aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN